

Skattefrågor

INKOMSTÅR

1. En bonde säljer en ko till en slaktare för 1 000 kr. den 1 dec. 1951. Bonden behöver genast likvid, vilken slaktaren icke kan prestera i annan form än växel. Växeln diskonteras den 2 dec. 1951. Slaktaren acceptant och bonden utställare. Växeln skall enligt överenskommelse omsättas med 500 kr. efter tre månader och lösas efter ytterligare tre månader. Skall bonden i sin jordbruksbilaga redovisa intäkten beskattningsåret 1951 eller 1952? Vilka äro i så fall skälen? Om slaktaren icke infriar sitt löfte om likvid och han är helt eller delvis insolvent, får bonden ingen betalning för kon eller blott ett delbelopp. Vilketdera året som än skall anses som inkomstår, uppkommer komplikationer vid den s. k. kontantberäkningen. Hur skall därvid förfaras?

2. En bonde köper mot växel gödning eller utsäde. Likvid med växel, som betalas lika med fallet i 1. Skall utgiften avdragas det år växeln accepterades eller löstes? Vilka är skälen till att utgiften skall falla på det i svaret angivna året? Hur skall TO reda upp blanketten till kontantberäkning?

3. Hur skall dessa bönder deklarerat tillgångar och skulder i de delar, de berör nämnda växelaffärer?

Svar: 1. Betalningen bör tas upp som inkomst för inkomståret 1951. Bonden har ju faktiskt fått betalning

det året, även om han genom sin borgen å växeln löper viss risk att få lösa denna. Skulle denna eventualitet inträffa, bör han få göra motsvarande avdrag det år han nödgas inlösa växeln. Visserligen skulle kunna hävdas, att då skulle uppkomma kapitalförlust, men det förefaller vara ett alltför hårt resonemang. Utgiften har ju dock direkt sammanhang med hans rörelse.

Prejudikat synes icke föreligga, men detta tillvägagångssätt uppges vara allmänt tillämpad praxis. Någon komplikation vid kontantberäkningen förefaller ej behöva uppkomma.

2. Avdrag skall göras det år växeln löses. Det är ju först då han haft kontantutgift. Kontantberäkningen bör väl ej heller i detta fall vålla svårigheter.

Prejudikat föreligger. RÅ 51: 498. Se Skattenytt 51 sid. 361.

I båda fallen kan inträffa, att korrespondens ej uppkommer mellan köparens och säljarens deklarationer, vilket ej heller är nödvändigt.

3. I fall 1. finnes ju endast en möjlighet: att ta upp ev. behållning som tillgång. Någon motsvarande skuld finns ju inte. Borgensförbindelser är ju ej avdragsgilla. I fall 2. har han däremot en skuld å växelbeloppet, som alltså får upptagas som avgående post i förmögenheten.

Taxeringshumor

Avvikelsemeddelande

En TO har en synnerligen otydlig handstil. En odalman fick en dag underrättelse om avvikelse. Han beskådade papperet från alla vinklar, han bytte glasögon men kunde ej bli klok på vad texten innehöll. I sin nöd gick han till grannen för att denne skulle tyda hieroglyferna. Denne föll också i djupa funderingar. Efter en ganska lång stund räckte han papperet åter till besökaren och utlät sig: "Gå in på apoteke nån dag, alltid får Du väl nô på'et.

Raskt marscherat

En medborgare i ett exotiskt land inkom till Sverige första gången den 4 juli. Han gifte sig den 6 augusti. Barn föddes den 6 april nästa år. Ovanpå allt blev han taxerad som ensamstående nästkommande år. Men det blev rättat.

Taxeringsgrund

En husägare, som i sin fastighetsdeklaration ville beveka beredningsnämnden att föreslå en måttlig värdesättning, begagnade följande argument:

"På grund av byggnadens ålder är densamma obekvämt att bo inuti."

Ett sambeskattningsproblem.

Ur en av Stockholms kvällstidningar saxar vi följande avsnitt av en insändare från en flicka i giftastankar: Jag tänker gifta mig snart. Själv

tjänar jag c:a 900 kr. i månaden och min blivande man 500. På grund av den nu rådande sambeskattningen lönar det sig ej för oss båda att arbeta och av lätt förståeliga skäl blir det han som får sluta sitt yrke som han haft sedan sitt 16:e år och för framtiden stå i spisen och laga mat åt mig. Synd att inte Vår Herre ordnade det så att han även kunnat föda våra barn.

Min blivande man är till yrket stenhuggare och ibland undrar jag, om det är han eller staten, som hugger i sten.

Kovan kommer, kovan går . . .

På baksidan av ett lönekvitto från den 10 december 1928 har återfunnits följande strof, som vittnar bl. a. om att det även på den tiden fanns något, som hette skatter:

En slant är särskilt välsedd i den månad,

då man till julens firning bär en tränad.

Nu jag beställer skinka, korb och lutfisk

med mera gott, som finns på högkarns juldisk.

Och utav klappar skall det bli ett fång.

Jag får nog vända slanten än en gång.

Men ack, som själva katten!

Jag höll på glömma skatten.